

Д Ъ Й С Т В И Е   В Т О Р О .

/Чакалня въ фабрична амбулатория. Наоколо, до стениѣтѣ пейки. Въ срѣдата— голѣма правоугълна маса и по нея разпожсани списания и вѣстници, на около ѣ нѣколко стола. По стениѣтѣ сѣ окачени картини сѣ твърде съмнителна художествена стойност. Сѣжети: "Борба съ турбеколовата", "венерическитѣ болѣсти" и плакати "пази чистота" и други. Въ дѣсно-прозорецѣ. Въ лѣво врата, която води за приемната на лѣкаря. Въ дѣното— голѣма двукрила врата, напълно отворена. Прѣзъ нея се виждатѣ раѣтове сѣ медицински потрѣби. Де самата врата отъ вѣншна страна, въ жгълѣ, има телефонъ./

I. работникъ./60 г./Та свири казвашъ, а ?

II. работникъ./25 г./Свири.

I. РАБОТ. Силно ли?

II. РАБОТ. А че... силно. Тука./ сочи гърдите си/

I РАБОТ. Май, че не е силно, ама си се изплашилъ. Много се плашите сега младитѣ. А ние презъ войната...

II. РАБОТ. /прекъсва го/ Какво ви е презъ войната? Ти да си, та нема да се плашишъ, а ? Така било то! Войната... Остави я ти нея... тогава е било друго...

I. РАБОТ. Чакай, се момче! Вижъ го какъ хврѣква! Ама дее... дай на човѣкъ двѣ думи да каже...

II. РАБОТ. Гдѣ ме е, че само братвишъ.

I. РАБОТ. Защо да братвя? Чакай да ти каже, пъкъ тогава... Прѣзъ войната беше то. Единъ студъ, студъ, — да плювнешъ, плѣнката на ледъ пада, на парчета...

II. РАБОТ. Е, чакъ толкова... чулъ си го отъ нѣкъде.